

kun afgiftspligtig i aftagerlandet, hvis aftageren er en afgiftspligtig person, dvs. en virksomhed. Medlemslandene kan dog for at undgå konkurrencefordrejning tage hensyn til, hvor ydelsen faktisk udnyttes.

Disse regler er gennemført ved ydelsesbekendtgørelsen. Den hidtidige gennemførelse af reglerne har dog på et enkelt punkt afvejet fra direktivet, idet der ikke i bekendtgørelsen er anvendt udtrykket »afgiftspligtig person«, men det snævrere »registreret virksomhed«. Loven har således ikke hidtil indeholdt udtrykket »afgiftspligtig person«. Det har betydet, at visse virksomheder, f.eks. forsikringselskaber, i visse tilfælde har undgået at betale afgift ved køb af de omhandlede ydelser i udlandet.

I de gældende regler sondres der mellem, om aftageren er en registreret virksomhed eller ej. Det foreslås, at der i stedet sondres mellem, om leveringen sker til en afgiftspligtig person eller ej svarende til direktivets ordlyd.

De ydelser, som er omfattet af disse regler, er ydelser vedrørende patentrettigheder m.v., reklameydelser, rådgivningsydelser m.v., konkurrenceklausuler, bank- og finansieringsydelser, vikarbureauvirksomhed, udlejning af løsøre, bortset fra transportmidler, samt formidling af de pågældende ydelser.

Efter stk. 1 er leveringsstedet for de pågældende ydelser her i landet, når ydelsen leveres fra udlandet til afgiftspligtige personer her i landet, eller når ydelsen leveres fra steder uden for EF til ikke-afgiftspligtige personer her, medmindre ydelserne udelukkende udnyttes uden for EF.

Stk. 2 omfatter salg her fra landet af de pågældende ydelser til udlandet. Leveringsstedet er ikke her i landet, når ydelsen leveres til aftagere uden for EF, og ydelsen enten udelukkende benyttes i udlandet, eller aftageren ville kunne få godtgjort afgiften efter forslaget § 45, stk. 1. Leveringsstedet er heller ikke her i landet, når ydelsen leveres til afgiftspligtige personer i andre EF-lande.

Det samme gælder, når ydelsen leveres til ikke-registrerede aftagere her i landet eller til ikke-afgiftspligtige aftagere i andre EF-lande, når ydelsen udelukkende udnyttes uden for EF. Bestemmelsen svarer til de gældende regler.

Til § 19

Efter bestemmelsen er leveringsstedet for ydelser i form af transport af varer her i landet, når transporten udføres her. Det fremgår af stk. 1. Bestemmelsen indebærer f.eks., at udenlandske vognmænd, der udfører transporter med afgangssted og ankomststed her i landet, skal registreres her.

Bestemmelsen følger 6. momsdirektiv, hvorefter leveringsstedet for disse ydelser som hovedregel er det sted, hvor transporten finder sted.

Disse regler gælder imidlertid ikke, hvis der er tale om varetransport mellem to forskellige EF-lande. Der er derfor i stk. 2 fastsat nærmere regler om transport af varer inden for EF. Efter disse regler er leveringsstedet her i landet, når afgangsstedet er her, medmindre ydelsen leveres til en aftager registreret for merværdiafgift i et andet EF-land. Tilsvarende er leveringsstedet her, hvis afgangsstedet er i et andet EF-land, men aftageren er registreret her.

Bestemmelsen svarer til den gældende lovs § 29 c, der dog er blevet præciseret.

Til § 20

Efter bestemmelsen er leveringsstedet for ydelser knyttet til transport som lastning, losning, omladning og lignende ydelser her i landet, når de udføres her. Det fremgår af stk. 1. Efter 6. momsdirektiv er leveringsstedet for de pågældende ydelser således som hovedregel det sted, hvor ydelserne faktisk udføres.

Som for transportydelser fraviges disse regler imidlertid, når ydelserne knytter sig til varetransport mellem to forskellige EF-lande. Stk. 2 indeholder de særlige regler herom. I disse tilfælde er leveringsstedet her i landet, når ydelsen udføres her, medmindre aftageren af ydelsen er registreret for merværdiafgift i et andet EF-land. Leveringsstedet er ligeledes her i landet, når ydelsen udføres i et andet EF-land, hvis aftageren af ydelsen er registreret her.

Bestemmelsen svarer til den gældende lovs § 29 c, der dog er blevet præciseret.

Til § 21

Bestemmelsen indeholder regler om fastsættelse af leveringsstedet for ydelser, der leveres af formidlere, som handler i andres navn og for andres regning. Bestemmelsen omfatter ikke formidling af de ydelser, der er omhandlet i forslaget § 18, der indeholder en særlig formidlingsbestemmelse.

Efter nr. 1 og 2 fastsættes leveringsstedet for formidlingsydelser i forbindelse med transport af varer inden for EF og hertil knyttede aktiviteter i overensstemmelse med henholdsvis forslaget § 19, stk. 2, og § 20, stk. 2.

Efter nr. 3 er leveringsstedet for formidlingsydelser ved formidling af andre ydelser her i landet, når formidlingsydelsen vedrører en transaktion, der er afgiftspligtig her, medmindre aftageren af formidlingsydelsen er registreret for merværdiafgift i et andet EF-land. Når formidlingsydelsen vedrører en